

עליות

Why did הו"ל institute the practice that people are called to read from the תורה as the means by which to fulfill the מצוה of קריאת התורה? Consider that קריאת מגילת אסתר which is a מצוה that was established about 100 years before the era of עזרא הסופר can be performed by only one person. Consider further that both these rules are enunciated back to back in one משנה and yet the גמרא never asks why there is a difference in how the two קריאות are performed:

משנה מסכת מגילה פרק ג' משנה א' – הקורא את המגילה עומד ויושב קראה אחד קראה שנים יצאו. מקום שנהגו לברך יברך, ושלא לברך לא יברך. בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה, אין פוחתין ואין מוסיפין עליהן; ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה:

Since we know from the following גמרא that it was עזרא הסופר who established the practice of performing קריאת התורה on Mondays and Thursdays, we must further ask: why did עזרא הסופר not follow the practice already established for קריאת מגילת אסתר when he instituted the practice of performing קריאת התורה on Mondays and Thursdays:

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פב' עמ' א' – ושיהו קוראין בשני ובחמישי – עזרא תיקן? והא מעיקרא הוה מיתקנא! דתניא: (שמות ט"ו) וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים – דורשי רשומות אמרו: אין מים אלא תורה, שנאמר: (ישעיהו נ"ה) הוי כל צמא לכו למים, כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה נלאו, עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת, וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי, וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת, כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה! מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי, אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי, כנגד כהנים ליום וישראלים, אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי, כנגד עשרה בטלנין.

According to this גמרא, before the era of עזרא הסופר, the rule concerning קריאת התורה was the same as the rule for קריאת מגילת אסתר; one person alone could read from the תורה.

The answer may lie in the following words that we quoted above:

מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי, אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי, כנגד כהנים ליום וישראלים.

The designations of כהנים ליום וישראלים also play an important role in another rule

concerning קריאת התורה:

משנה מסכת גיטין פרק ה' משנה ח'—ואלו דברים אמרו מפני דרכי שלום: כהן קורא ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל מפני דרכי שלום.

The משנה chooses an unusual phrase to describe the reason for the order of those called to read from the תורה. The order is based on דרכי שלום. The words: דרכי שלום are words that are generally presented as the solution for a problem. What problem could have arisen concerning קריאת התורה that needed to be resolved based on דרכי שלום? May we suggest that at the time of עזרא הסופר the problem that existed in the manner in which קריאת התורה was performed was that the people who were present during קריאת התורה were fighting for the opportunity to be the first to read from the תורה each time the תורה was read. עזרא הסופר resolved the disputes by creating an order. From the בבא נמרא in קמא that we quoted which provides that משה רבינו initiated קריאת התורה by having three people each read one פסוק because of the three classifications of Jews, we can conclude then even at the time of משה רבינו there were fights about who should be the first to read from the תורה. Why was there fighting? Because it is a great honor to read from a ספר תורה that is copied from the ספר תורה that משה רבינו wrote. It is a great honor to be the one to connect those present with those who stood at הר סיני. It is a great honor to read from a ספר תורה that is brought out to be read in the marketplace in an effort to find favor from the רבוננו של עולם. In that way, קריאת התורה is much different than קריאת מגילת אסתר. For what reason would those present fight for the opportunity to read from ספר מגילת אסתר? מגילת אסתר simply does not have the history that a ספר תורה possesses.

However, since both קריאת תורה and קריאת מגילת אסתר involve public reading, חז"ל felt compelled to define the difference in Halachic terms. A classic example is found in this excerpt from a תשובה by Rabbi Moshe Feinstein, זצ"ל:

שו"ת אנרות משה חלק או"ח ב סימן עב ד"ה הנה המג"א—הנה המג"א סימן רפ"ב סק"ו הביא מכנסת הגדולה שקטן אינו יכול להיות מקרא . . . אבל הנכון לעניות דעתי לתרץ דברי המג"א דהא מוכרחין לומר שאין קריאת התורה כמו קריאת מגילה וברכת המזון וכדומה שמה שיצאו האחרים בשמיעתם מחיוב הקריאה והברכה שלהם הוא מדין שומע כעונה, דהא אדרבה כשיקרא בעצמו שהוא העונה כל הפרשה לא יצא דהא צריך דוקא מספר קרואים חלוקים לפי הימים ונמצא שעיקר הדין אינו שיהיה עונה אלא דוקא שישמע איך שמספר אנשים קורין התורה. ולכן מסתבר שאין צורך כלל שהקורא יתכוין להוציא את הצבור בקריאתו וגם אין צורך שיוכל להוציא אותם, דהא השמיעה איך שקורין האחרים הוא שמיעה של כל אחד מהצבור בעצמו ואין צורך להוציא אותם בהקריאה.

TRANSLATION OF SOURCES

משנה מסכת מגילה פרק ג' משנה א' -Mishnah. He who reads the Megillah may do so either standing or sitting. Whether one reads it or two read it together the congregation has performed its obligation. In places where it is the custom to say a Bracha, it should be said, and where it is not the custom it need not be said.

On Mondays and Thursdays and on Sabbath at Minhah, three read from the Torah, neither more nor less, nor is a Haftarah read from a prophet. The one who reads first in the Torah and the one who reads last respectively recite a Bracha before reading and after.

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פב' עמ' א' -'That the law be read publicly on Mondays and Thursdays.' But was this ordained by Ezra? Was this not ordained even before him? For it was taught: 'And they went three days in the wilderness and found no water, upon which those who expound verses metaphorically said: water means nothing but Torah, as it says: Ho, everyone that thirsts come for water. It thus means that as they went three days without Torah they immediately became exhausted. The prophets among them thereupon rose and enacted that they should publicly read the law on Sabbath, make a break on Sunday, read again on Monday, make a break again on Tuesday and Wednesday, read again on Thursday and then make a break on Friday so that they should not be kept for three days without Torah.' Originally it was ordained that one man should read three verses or that three men should together read three verses, corresponding to priests, Levites and Israelites. Then Ezra came and ordained that three men should be called up to read, and that ten verses should be read, corresponding to ten batlanim (The ten persons released from all obligations and thus having leisure to attend to public duties, and to form the necessary quorum for synagogue services).

משנה מסכת גיטין פרק ה' משנה ח' -Mishnah. The following rules were laid down in the interests of peace. A priest is called up first to read the law and after him a Levite and then a lay Israelite, in the interests of peace

שו"ת אגרות משה חלק או"ח ב סימן עב ד"ה הנה המג"א -The Magen Avrohom in Siman 282, subparagraph 6, quoted from the book: Knesses Ha'Gidolah that a minor may not read the Megilah on Purim on behalf of others . . . it appears correct in my eyes to explain the words of the Magen Avrohom as follows: we are forced to say that reading from the Torah is not like reading from the Megilah on Purim nor like Bircas Ha'Mazone and similar matters. Listening to and responding to the Megilah and to Bircas Ha'Mazone causes the one listening to fulfill his obligation to read and to make a Bracha on the reading based on the rule that one can fulfill an obligation by listening and responding. That rule is inapplicable to Kriyas Hatorah because in the case of Kriyas Hatorah even when someone

reads the whole parsha from the Torah, he has not fulfilled his obligation concerning Kriyas Hatorah because concerning Kriyas Hatorah all those congregated must hear a certain number of people read from the Torah; that number being determined by the day on which the Kriyas Hatorah is taking place. The essence of the Mitzvah of Kriyas Hatorah is not that those congregated listen and respond to the reader. Instead the requirement is that those congregated hear a certain number of people read from the Torah. Based on that interpretation, it is understandable why the person who is reading the Torah does not have to have in mind that he is being the vehicle by which those congregated are fulfilling their obligation and it is not necessary that he have the capacity to be the vehicle by which those congregated are fulfilling their obligation. The Mitzvah of Kriyas Hatorah is fulfilled individually by those congregated when each hears that which a certain number of people read from the Torah. There is no need for the reader to have in mind that he is being the vehicle by which those congregated are fulfilling the Mitzvah of Kriyas Hatorah.

SUPPLEMENT

The ארון As a Lucky Charm

It was argued in last week's newsletter that the practice of performing קריאת התורה on Mondays and Thursdays may have begun because those days were market days. The intent of the practice was to enlist the רבונו של עולם in bringing good luck to the merchants and protecting the merchants from harm. The following excerpt from ספר שמואל may have been the inspiration for the practice. (Please note that in the incident portrayed in the excerpt from ספר שמואל bringing forth the ארון did not bring its intended good luck).

שמואל א פרק ד

- (א) ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק:
- (ב) ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותפש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויבו במערכה בשדה פארבעת אלפים איש:
- (ג) ויבא העם אל המחנה ויאמרו וקני ישראל למה נגפנו ה' היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית ה' ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו:
- (ד) וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית ה' צב-אות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית ה'-להים חפני ופינהם:
- (ה) ויהי כבוא ארון ברית ה' אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ:
- (ו) וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון ה' בא אל המחנה:
- (ז) ויראו הפלשתים כי אמרו בא א-להים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא הייתה פזאת אתמול שלשם:
- (ח) אוי לנו מי יצילנו מיד ה'-להים האדירים האלה אלה הם ה'-להים המפנים את מצרים בכל מכה במדבר:
- (ט) התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם:
- (י) וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי:
- (יא) וארון א-להים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינהם:

We encounter a similar practice that was performed on fast days that were called as a result of a prolonged drought:

משנה מסכת תענית פרק ב משנה א

סדר תעניות כיצד מוציאים את התיבה לרחובה של עיר ונותנים אפר מקלה על גבי התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נותן בראשו הזקן שבהן אומר לפניו דברי כבושין אחינו לא נאמר באנשי נינוה (יונה ג') וירא א-להים את שקם ואת תעניתם אלא וירא א-להים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ובקבלה הוא אומר (יואל ב') וקרעו לבבכם ואל בגדיכם: